

Wrocław, 13 lutego 2001 roku

WK.0913/437/K-86/00

**Pan
Bogdan Zdrojewski
Prezydent Wrocławia**

**Sukiennice 9
50-107 WROCLAW**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. Nr 85 poz. 428 ze zm.), przeprowadziła w Urzędzie Miejskim Wrocławia, w okresie od 21 września do 29 grudnia 2000 roku, kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Miasta Wrocławia. Jej celem było sprawdzenie zgodności postępowania z obowiązującymi przepisami w zakresie realizacji budżetu Miasta oraz wynikających z niego zadań. Ustalenia kontroli opisano w protokole podpisanym bez zastrzeżeń, co do zawartych w nim ustaleń, przez Prezydenta oraz Skarbnika Miasta. Jeden egzemplarz protokołu wręczono Panu Prezydentowi 11 stycznia 2001 roku. Ponadto zostały przeprowadzone kontrole gospodarki finansowej wybranych jednostek oświaty – VII Liceum Ogólnokształcącego, Zespołu Szkół Ekonomicznych nr 2 oraz Szkoły Podstawowej nr 71. Wystąpienia pokontrolne, skierowane do dyrektorów tych szkół, zostały również przekazane Panu Prezydentowi do wiadomości.

Kontrolą objęto losowo wybrane i udokumentowane operacje finansowo-gospodarcze, dotyczące w szczególności roku 1999 i I półrocza 2000 roku.

Pozytywnie oceniamy podjęcie działań organizacyjnych w celu niezwłocznego wyeliminowania niektórych nieprawidłowości i uchybień stwierdzonych w czasie kontroli, a także działań profilaktycznych mających na celu zapobieżenie ich ponownemu wystąpieniu. W związku z tym Sekretarz Miasta podjął czynności w zakresie przygotowania projektów uchwał aktualizujących Statut Wrocławia i zmian w statutach jednostek pomocniczych oraz rozpoczął prace nad aktualizacją Regulaminu Organizacyjnego Urzędu. Uaktualniono także instrukcję inwentaryzacyjną i zakładowy plan kont dla Urzędu.

Obok tych pozytywnych faktów wystąpiły nieprawidłowości i uchybienia spowodowane wadliwą interpretacją przepisów prawa, niewystarczającą starannością przy ich przestrzeganiu oraz niedopełnieniem obowiązków przez część pracowników. Zaniepokojenie budzi niedoceniające znaczenia prawidłowo opracowanych przepisów wewnętrznych oraz opracowywanie ich dopiero w czasie kolejnych kontroli Regionalnej Izby Obrachunkowej. Opieszale składanie pisemnych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, lub odpowiedzi nie na temat, co wymuszało zadawanie ponownych pytań, a także zwolnienia lekarskie oraz urlopy wypoczynkowe kierownictwa niektórych wydziałów Urzędu, spowodowały utratę rytmiczności postępowania kontrolnego i uniemożliwiły dotrzymanie terminu określonego w upoważnieniach do kontroli.

Główną przyczyną powstawania nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli jest brak skutecznej kontroli wewnętrznej a w tym sprawowania kontroli funkcjonalnej kadry kierowniczej wszystkich szczebli w stosunku do kierowników niższego szczebla jak i podległych im pracowników, a

w tym zaniechanie sprawdzania wykonywania wydanych poleceń, (np. odnośnie przeprowadzania inwentaryzacji, przestrzegania przepisów zarówno ogólnych jak i wewnętrznych).

Niewystarczająca znajomość ogólnych przepisów prawa regulujących funkcjonowanie jednostek samorządu terytorialnego i ich gospodarki finansowej, a także lekceważenie prawa poprzez działanie wprawdzie w sposób zwyczajowo przyjęty w Urzędzie, jednak sprzecznie z wewnętrznymi przepisami, doprowadziły do nieprawidłowości i uchybień, które występowały w następujących zakresach działalności Urzędu:

W zakresie kontroli wewnętrznej i zabezpieczenia mienia

W Urzędzie nie sporządzono odrębnej instrukcji regulującej gospodarkę drukami ścisłego zarachowania, a unormowania dotyczące tego zagadnienia ograniczono do podania przykładów druków ścisłego zarachowania używanych w jednostce, w § 35 obowiązującej „Instrukcji Obiegu Dokumentów Finansowo-Księgowych” z 7 czerwca 1995 roku. Zarówno w tej Instrukcji, jak i w „Instrukcji inwentaryzacyjnej”, wprowadzonej postanowieniem Nr 4/96 Prezydenta z 23 stycznia 1996 roku, zapisy w zakresie przeprowadzania inwentaryzacji zredukowano do opisu działań związanych z dokumentowaniem ustaleń negatywnych, co w przypadku zakończenia inwentaryzacji zapisami o zgodności stanów faktycznych ze stanami księgowymi, skutkowało niesporządzaniem dokumentów potwierdzających dokonanie porównania, oraz nie powiadamiano przełożonych, w tym Prezydenta, o wynikach rozliczenia. Poza tym w jednostce nie było również instrukcji wewnętrznej - „Złomowanie i likwidacja środka trwałego”, pomimo że „Instrukcja Obiegu Dokumentów...” o niej wspominała. Podczas kontroli Prezydent Wrocławia Postanowieniem nr 7/00 z 4 grudnia 2000 roku wprowadził znowelizowaną instrukcję inwentaryzacyjną.

W zakresie organizacji i prowadzenia rachunkowości

W zakładowym planie kont nie określono zasad ewidencji operacji gospodarczych na kontach wprowadzanych do urządzeń księgowych Urzędu oraz sposobu ich powiązania z innymi kontami, a także nieprecyzyjnie i błędnie określono funkcję konta 133 „Rachunek bieżący budżetu”, gdyż wyznaczono je do obsługi budżetu Miasta oraz Urzędu; powyższe było sprzeczne z art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Również rezygnując z finansowania wydatków inwestycyjnych Miasta z odrębnego rachunku bankowego i finansując je z bieżącego rachunku Miasta, nie wprowadzono odpowiednich korekt w zakładowym planie kont, w trybie określonym art. 10 ust. 2 ustawy.

W zakresie gospodarki pieniężnej

Bank Zachodni S.A. we Wrocławiu, jako udzielający kredyty gminie wyłoniono z naruszeniem trybu i zasad postępowania określonych ustawą o zamówieniach publicznych. Szacunkowe koszty ich obsługi, przekraczające 30.000 EURO, zobowiązywały do zastosowania trybu przetargu nieograniczonego; tymczasem umowy kredytowe z Bankiem z 14 maja 1998 roku, z 10 września 1999, z 3 stycznia 2000 roku oraz z 27 lipca 2000 roku podpisano, pomimo niezastosowania formy pisemnej postępowania o udzielenie zamówienia, wymaganej przepisem art. 21 ustawy z 10 czerwca 1994 roku o zamówieniach publicznych (tekst jednolity z 1998 roku, Dz. U. Nr 119 poz. 773 ze zm.), bowiem w przypadkach udzielenia zamówień na podstawie trzech pierwszych umów, podpisanych przez Prezydenta Wrocławia Bogdana Zdrojewskiego oraz Wiceprezydenta Stanisława Huskowskiego, nie sporządzono protokołów postępowania, wymaganych przepisem art. 25 ust. 1 ustawy, a przy umowie z 27 lipca 2000 roku, podpisa-

nej przez Prezydenta Bogdana Zdrojewskiego i Wiceprezydenta Sławomira Piechotę, nie udokumentowano przeprowadzonych dodatkowych negocjacji.

W myśl przepisów art. 138 ust. 1 pkt 12 ustawy z 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155 poz. 1014 ze zm.), „Naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest popełnienie czynu polegającego na: naruszeniu zasady, formy lub trybu postępowania przy udzieleniu zamówienia publicznego, ustalonych ustawą...” o zamówieniach publicznych.

Poza tym, w umowach kredytowych udzielano kredytodawcom nieograniczonego pełnomocnictwa do dysponowania rachunkiem podstawowym, co było niedopuszczalne w myśl wyroku NSA z 5 listopada 1998 roku (sygn. Akt S.A./Kr 824/98).

W zakresie rozrachunków i roszczeń

W ewidencji księgowej, zdarzenia mające miejsce w 1999 roku ujmowano w kosztach roku 2000, co było niezgodne z art. 6 ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. Nr 121 poz. 591 ze zm.), a nie potwierdzone przez kontrahentów rozrachunki rejestrowano na koncie 240 jako roszczenia sporne (mimo że nie były skierowane na drogę postępowania sądowego), co było sprzeczne z ogólnie obowiązującymi zasadami księgowania. Również ewidencjonowanie rozrachunków z pracownikami z tytułu dodatkowego wynagrodzenia rocznego, na kontach innych niż konto 231 – „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń”, było sprzeczne z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do Zarządzenia Nr 46 Ministra Finansów z 1 sierpnia 1995 roku w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych i ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych, państwowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 14, poz. 60).

We wnioskach o zaliczki na wydatki bieżące nie określano terminu ich rozliczenia, co było sprzeczne z § 11 ust. 4 instrukcji kasowej dla Urzędu, oraz uniemożliwiało egzekwowanie terminowego ich rozliczenia. Z zaliczek pobranych na pokrycie kosztów zagranicznych podróży służbowych rozliczano się po terminie określonym w § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 3 lipca 1998 roku w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 89 poz. 568 ze zm.), a także w § 11 ust. 4 i 5 oraz w § 12 ust. 2 instrukcji obiegu dokumentów dla Urzędu. Nie dotrzymano również określonego umową na 31 marca 1997 roku, terminu rozliczenia środków przekazywanych na wspólną realizację zadania inwestycyjnego, dotyczącego remontu kanału sanitarnego w ul. Parafialnej i Pawiej.

Sprawozdanie finansowe - Bilans Urzędu za 1999 rok, sporządzono bez zachowania należytej staranności (nierzetelnie), ponieważ stany kont 240/2 oraz 240/43, zamiast w wierszu „Depozyty, wadia, zabezpieczenia należytego wykonania umowy”, wykazano łącznie z pozostałymi rozrachunkami, a rozrachunki Miejskiego Inspektoratu Obrony Cywilnej, (MIOC) wykazywano metodą „per saldo”, jako rozrachunki między Urzędem i MIOC, pomimo, że MIOC był wydziałem Urzędu.

W zakresie dochodów budżetowych

W latach 1999 – 2000 ustalono inny, niż określony w art. 6 ust. 8 pkt 1 ustawy z 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, termin składania deklaracji w sprawie podatku od nieruchomości od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej oraz zaniechano naliczania i poboru odsetek w przypadku, gdy podatnicy uiszczali I ratę podatku po terminie ustawowym, przez co Gmina nie otrzymała z tego tytułu odsetek (od objętej kontrolą próby podatni-

ków), w 1999 roku w wys. 3.742,20 zł, natomiast w 2000 roku w kwocie 2.042,70 zł. Zaniechano również egzekwowania od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej składania deklaracji podatkowych w terminach określonych w art. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Decyzje wymiarowe w podatku od nieruchomości doręczano w terminach uniemożliwiających zapłatę I raty podatku w terminie określonym w art. 6 ust. 7 ustawy z 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9 poz. 31 ze zm.), w związku z art. 47 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa. W wybranej próbie w 1999 roku stanowiło to 45 %, a w 2000 roku – 22 % podatników.

Stwierdzono przypadki niewydawania decyzji ustalającej wysokość podatku, proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek podatkowy, pomimo powstania lub wygaśnięcia w ciągu roku tego obowiązku, co było sprzeczne z przepisem art. 6 ust. 5 i 7a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Nie przeprowadzano czynności sprawdzających zgodność stanu faktycznego ze złożonymi przez podatników wykazami i deklaracjami, wymaganych na podstawie przepisu art. 272 pkt 3 ustawy – Ordynacja podatkowa. Tymczasem w wybranej próbie u 15 % podatników – osób fizycznych oraz 18 % - osób prawnych, wystąpiły różnice między powierzchnią gruntów zadeklarowaną do opodatkowania, a powierzchnią wynikającą z ewidencji gruntów, prowadzoną przez Biuro Katastru Miejskiego, na ustaloną dodatkowym przepisem kwotę wynoszącą 57.335,80 zł (157,50 zł od osób fizycznych i 57.178,30 zł od osób prawnych).

Zaliczając wpłaty dokonywane przez osoby fizyczne w podatku od nieruchomości na poczet zaległości podatkowych, nie wydawano postanowienia w tej sprawie, co było sprzeczne z przepisem art. 273 § 1 pkt 2 ppkt a) ustawy – Ordynacja podatkowa, a poprzez nie naliczenie i niepobranie odsetek od nieterminowych wpłat rat podatku nie wypełniono dyspozycji art. 53 i art. 47 tej ustawy.

W przypadku 14 rat zapłaconych po terminach określonych w decyzjach rozkładających zaległość podatkową na raty (87,5 % kontrolowanej próby), nie zastosowano przepisu art. 49 § 2 Ordynacji podatkowej i nie naliczono odsetek za okres od pierwotnego terminu płatności, do dnia wpłaty raty. Kwota należnych, nie naliczonych i nie pobranych odsetek wynosiła 307,59 zł. Ponadto nie było stwierdzenia wygaśnięcia decyzji, wymaganego na podstawie przepisu art. 259 § 1 Ordynacji podatkowej, w części nie zapłaconych w terminie rat, wobec 17 osób fizycznych w podatku od nieruchomości, uiszczających zaległy podatek na wezwanie (16,5 % kontrolowanej próby), którym naliczono i pobrano odsetki na dzień wystawienia upomnienia, niezgodnie z § 8 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 31 grudnia 1997 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 162 poz. 1124 ze zm.). Kwota nie pobranych odsetek wynosiła 102,16 zł.

Nie wystawiano na bieżąco tytułów wykonawczych, co było niezgodne z przepisem § 4 oraz § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 21 maja 1999 roku w sprawie sposobu postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych (Dz. U. Nr 50 poz. 550).

W toku rozpatrywania 28 wniosków osób fizycznych oraz 23 wniosków osób prawnych w sprawie umorzenia, zaniechania poboru, rozłożenia na raty podatku od nieruchomości (odpowiednio 37,8 % i 57,5 % kontrolowanej próby), przekroczono termin określony w art. 139 § 1 Ordynacji podatkowej, a

ponadto nie zawiadomiono stron w trybie art. 140 Ordynacji podatkowej, o późniejszym terminie załatwienia sprawy.

We wnioskach o przyznanie subwencji rekompensującej utracone dochody z tytułu ustawowych ulg i zwolnień, określonych w ustawie z 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, za 1999 rok wykazano dane zaniżone o 58.326,40 zł, a we wnioskach za I półrocze 2000 roku - niższe o 118.203,60 zł. Kwota 58.326,40 zł stanowi utracone dochody Miasta.

Członkiem Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych była osoba, która nie została przeszkolona w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, do czego zobowiązuje art. 4¹ ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

W zakresie wydatków budżetowych

W I półroczu 2000 roku nie przestrzegano, określonego przepisem art. 92 pkt 1 i art. 29 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, obowiązku dokonywania wydatków zgodnie z harmonogramem dochodów i wydatków, ponieważ zatwierdzenie harmonogramów nastąpiło dopiero uchwałą nr 636/00 Zarządu Miasta z 6 czerwca 2000 roku.

Wydatki z tytułu wynagrodzeń

Uprawnienia z zakresu prawa pracy, przewidziane w stosunku do zastępców oraz członków Zarządu dla Prezydenta, na podstawie § 68 pkt 1 i 3 Statutu Wrocławia przekazano Przewodniczącemu Rady, a wysokość ich wynagrodzenia miała określać Rada; powyższe było sprzeczne z przepisami art. 33 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, a także z przepisami art. 4 pkt. 2 ustawy z 22 marca 1990 roku o pracownikach samorządowych. Również, niezgodnie z przepisami art. 25¹ ustawy Kodeks pracy, zawarto trzecią kolejną umowę o pracę na czas określony z Ludwikiem Turko, Pełnomocnikiem Prezydenta ds. kontaktów i współpracy z uczelniami wyższymi, środowiskami i instytucjami nauki.

Niezgodnie z art. 135 § 2 tejże ustawy, tj. bez „polecenia pracodawcy”, wypłacano dodatkowe wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych przy udzielaniu ślubów w USC dla pięciu pracowników zajmujących stanowiska kierownicze i samodzielne. Zlecenie i wypłata dodatkowego wynagrodzenia za pracę w USC w godzinach nadliczbowych w dni wolne od pracy następowała wyłącznie na podstawie zbiorczego zestawienia godzin nadliczbowych, przygotowywanego za każdy kolejny miesiąc, które podpisywały, jednocześnie zlecając i potwierdzając jej wykonanie oraz akceptując do wypłaty, te same osoby, które wykonywały zlecaną pracę. W trakcie kontroli Prezydent Wrocławia upoważnił Sekretarza Miasta do potwierdzania wykonania tych czynności oraz zatwierdzania ich do wypłaty.

Dodatki za pracę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia, wypłacano za okresy minione, tj. 2,5 roku wstecz, nie określając czasu wykonywanej pracy, co powinno być podstawą ich przyznania i wypłacenia, o czym stanowi Regulamin Wynagradzania Pracowników Samorządowych Urzędu. W Regulaminie również ujęto, jako szkodliwe, prace przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych, co było niezgodne z wykazem prac określonych w § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 9 lipca 1990 roku w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (tekst jednolity z 1993 roku, Dz. U. Nr 111 poz. 493 ze zm.), w związku ze zmianą wprowadzoną od 1 maja 1998 roku przez § 1 pkt 4 rozporządzenia z 15 kwietnia 1998 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyn-

gradzania pracowników samorządowych (Dz. U. Nr 49 poz. 307); w myśl § 2 tego rozporządzenia, dodatki te winny być włączone do wynagrodzenia zasadniczego. W 1999 roku dodatki wypłacone za obsługę elektronicznych monitorów ekranowych wynosiły 341.278,22 zł, a w I półroczu 2000 roku - 196.448,73 zł.

Działając z ramienia Zarządu Miasta, dyrektorzy Wydziału Gospodarki Nieruchomościami i Geodezji oraz Wydziału Sprzedaży Mienia Komunalnego, w trybie zamówienia z wolnej ręki, podpisali „umowy o dzieło” z rzeczoznawcami majątkowymi na sporządzanie operatów szacunkowych; tymczasem zaliczki na podatek dochodowy odprowadzane jak od „umowy zlecenia” i zryczałtowane koszty uzyskania przychodu ustalano w wysokości 20 %. W 1999 roku zawarto z jednym wykonawcą 57 umów o wartości 84.960 zł, oraz z 12 wykonawcami 279 umów o wartości 273.810 zł.

Wydatki na podróże służbowe

Osoby odbywające podróże służbowe zagraniczne nie przestrzegały obowiązku terminowego rozliczania ich kosztów, co było sprzeczne z przepisem § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 3 lipca 1998 roku w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 89 poz.568 ze zm.), co wynikało z rozliczenia 104 poleceń (na 248 wystawionych w 1999 roku) oraz 70 poleceń (na 347 wystawionych do października 2000 roku); i tak polecenie nr 16/99 rozliczono 12.05.99 zamiast 15.03.99, polecenie nr 40/99 rozliczono 8.09.99 zamiast 27.03.99, polecenie nr 24/99 rozliczono 26.05.99 zamiast 22.03.99, polecenie nr 31/99 rozliczono 8.06.99, zamiast 22.03.99, itd. Skutkiem nieterminowego rozliczenia tych zaliczek było poniesienie w 1999 roku wydatków w kwocie 3.635,53 zł oraz w I półroczu 2000 roku – w kwocie 1.140,87 zł, wynikających z różnic kursowych z tytułu sprzedaży zagranicznych środków płatniczych. Ponadto osoby delegowane nie składały sprawozdań z podróży, co wymagane było na podstawie przepisów § 10 Postanowienia nr 4/98 Prezydenta z 25 maja 1998 roku oraz Postanowienia nr 3/99 Prezydenta z 12 marca 1999 roku. Mimo ich braku, wystawiane były kolejne polecenia wyjazdu służbowego dla tych osób.

Służby finansowe Urzędu nie egzekwowały od pracowników obowiązku natychmiastowego zwrotu zaliczki dewizowej w przypadku odwołania wyjazdu, bowiem zaliczkę wynoszącą 4.419 FRF i 300 DEM, na wyjazd do Francji wg polecenia nr 36/2000 (na okres od 5 do 13.03.2000), zwrócono dopiero 20.04.2000 roku. Strata z tytułu różnicy kursowej wynosiła 81,44 zł.

Od delegowanych nie egzekwowano składania na poleceniach wyjazdu służbowego oświadczenia o przysługujących im ulgach w środkach komunikacji publicznej, co jest wymagane na podstawie § 8 ust. 2 cytowanego rozporządzenia, a zlecający wyjazd nie określał środka transportu lub określał ogólnie: „PKP”, „pociąg” (w poleceniach wyjazdu nr: 160/99, 175/99 i 224/99). Również ryczałt za dojazdy rozliczano i wypłacano niezgodnie z przepisem § 10 ust. 2 cytowanego rozporządzenia, bowiem w poleceniu nr 175/99 zamiast 26 DEM, tj. 55,98 zł, rozliczono 78 DEM, tj. 167,93 zł, pomimo uwagi w rachunku kosztów, że koszty przejazdu pokrywa strona niemiecka. Podobnie rozliczono polecenie nr 228/99.

Wpłaty niewykorzystanych zaliczek oraz wypłaty kwot wydatkowanych z tytułu przyznanych zaliczek rozliczane były w następnym roku budżetowym, co było niezgodne z przepisem § 11 pkt. 5 Instrukcji obiegu dokumentów finansowo - księgowych w Urzędzie; wynikało to z rozliczeń poleceń wyjazdu o numerach: 73/99 i 96/99 (rejestr Rady), 157/99, 160/99, 246/99, 247/99, 248/99.

W poleceniach wyjazdu (nr: 33/99, 34/99 i 39/99), nie określono czasu pobytu w miejscowości wskazanej w poleceniu, a pobyt rozliczono w innych miejscowościach. Ponadto rozliczono wyjazdy wykonane w czasie innym niż określony w poleceniu służbowym, oraz zawyżano diety. W poleceniach o nr 161/99, 162/99 i 163/99, wystawionych do Niemiec, określono wyłącznie kraj docelowy, nie określając docelowej miejscowości. Z rachunku kosztów wynikało, że delegowani przebywali w Zgorzelcu, a pomimo to rozliczyli diety w walucie kraju docelowego.

Koszty wyjazdu służbowego do Berlina, wykonanego samochodem prywatnym wg polecenia nr 168/99, rozliczono na podstawie odrębnego pisma, nie potwierdzonego przez Dział Transportu Urzędu pod względem zasadności wykazanego przebiegu; przyjęto do rozliczenia 938 km, chociaż odległość wg mapy wynosi 360 km w jedną stronę. Również podróże służbowe wg poleceń nr 217/99 i nr 218/99 do Porto w Portugalii, pomimo przydzielenia samolotu jako środka transportu, rozliczono w części krajowej na podstawie pisma bez daty, jako podróż samochodem prywatnym, dodatkowo wypłacając dietę i 2 ryczałty za noclegi, aczkolwiek nie było to uwzględnione w poleceniu wyjazdu; pozostawało to w sprzeczności z przepisem § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 26 marca 1998 roku w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 41 poz. 239). W poleceniach wyjazdu dokonywano także poprawek daty (zamazano) bez parafowania. Ponadto stwierdzono przypadki zlecenia wyjazdów przez osoby nieuprawnione; i tak zlecenie wyjazdu dla kierowcy zatrudnionego w Urzędzie (109/00) podpisał Przewodniczący Rady, a polecenia wyjazdu nr 108/00 i 114/00 dla Przewodniczącego Rady podpisał Prezydent Wrocławia. Rachunki kosztów obu ww poleceń oraz nr: 21/00, 23/00, 35/00, 37/00, 38/00, 39/00, 40/00, 42/00, 47/00, 61/00, 85/00, 86/00, 93/00, 95/00 i 97/00, bez numeru (wyjazd radnego do Bonn w okresie 2-5.04.2000), 103/00, 104/00 i 106/00, wydział finansowy rozliczył, pomimo że nie były podpisane przez delegowanych. Stosowany sposób rozliczania zagranicznych wyjazdów służbowych był sprzeczny z przepisem art. 22 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. Nr 121 poz. 591 ze zm.), ponieważ dokumentem źródłowym, będącym podstawą rejestracji operacji w księgach handlowych, nie było prawidłowo wypełnione polecenie wyjazdu służbowego, ale wewnętrzne dowody sporządzane w Biurze Promocji Miasta i Współpracy z Zagranicą, na podstawie których rozliczano zaliczki dewizowe; uniemożliwiało to dwustopniową kontrolę zasadności i prawidłowości przedkładanych rozliczeń, a także wydłużało termin zwrotu zaliczek.

W poleceniach dotyczących krajowych podróży służbowych (221 poleceń z 922 wystawionych w 1999 roku oraz 175 poleceń z 860 wystawionych do listopada 2000 roku), wykonywanych środkami komunikacji zbiorowej, delegowani nie składali oświadczeń o posiadanych ulgach, wymaganych na podstawie przepisu § 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 1 czerwca 1998 roku w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 69 poz. 454 ze zm.). W poleceniach tych nie określano również środka transportu, albo przydzielając go nie określono: komunikacja osobowa czy pospieszna, co było niezgodne z przepisem § 5 pkt. 1 tegoż rozporządzenia. Natomiast w poleceniach wyjazdu wykonywanych pojazdami nie będącymi własnością pracodawcy, nie wpisywano typu i marki pojazdu oraz pojemności skokowej silnika, a także rozliczano przebiegi samochodów prywatnych bez wystawienia polecenia wyjazdu, co było niezgodne z przepisami art. 22 ustawy o rachunkowości. Poprawki daty pobytu i kwoty do rozliczenia dokonywane były niezgodnie z przepisem art. 25 tej ustawy.

Wydatki związane z obchodami tysiąclecia Wrocławia

Zawierając 30 czerwca 2000 roku umowę (bez numeru) z Viva Art. Musik sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie na organizację koncertu Placido Domingo, działano sprzecznie z przepisami art. 92 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, z których wynika obowiązek dokonywania wydatków w granicach kwot określonych w planie finansowym i zgodnie z planowanym przeznaczeniem, w sposób celowy i oszczędny; w budżecie Miasta na 2000 rok, po zmianie wprowadzonej uchwałą nr XXIII/736/00 Rady z 6 lipca 2000 roku, plan wydatków w poz. 5 „Tysiąclecie Wrocławia” zwiększono o 2.500.000 zł, z przeznaczeniem na organizację koncertu Placido Domingo, natomiast z umowy wynikała kwota zobowiązania Miasta o wartości 900.000 USD, co według kursu z dnia 7 lipca 2000 r. stanowiło równowartość 3.870.360 zł.

Umowę podpisali: Prezydent Wrocławia Bogdan Zdrojewski oraz Wiceprezydent Andrzej Łoś, a kontrasygnatę, pomimo nie ujęcia w planie wydatków budżetu środków w pełnej wysokości na to zadanie, złożyła 11 lipca 2000 roku Skarbnik Miasta Krystyna Kostrzewska.

W umowie nie zadbano należycie o interes Miasta, bo nie określono od czego będzie zależała wysokość wynagrodzenia Organizatora za wprowadzenie sponsora koncertu i kto o niej będzie decydował, a także od czego będzie uzależniona i kto będzie decydował o wysokości prowizji od sprzedanych biletów. W rezultacie Organizator sam sobie przyznawał i potrącał z kwot należnych Miastu wynagrodzenie i prowizję w maksymalnej określonej w umowie wysokości – 20%. Ponadto organizator nie wywiązywał się ze swoich umownych powinności (pkt 7 umowy) w zakresie bezpośredniego przekazywania na rachunek bankowy Miasta środków przekazanych przez sponsorów koncertu. Miasto nie miało kontroli nad realizacją postanowień tego punktu umowy.

Również podpisując aneks (nie opatrzony ani numerem, ani datą), w którym zmieniono sposób wyliczenia wysokości wynagrodzenia dla Organizatora, spowodowano, że z tytułu różnic kursowych USD Organizator naliczył sobie i potrącił 24.381 zł, co w Urzędzie - bez sprawdzenia prawidłowości tego wyliczenia - zaakceptowano poleceniem księgowania nr 234/10/00 z 10 października 2000 roku (dow. księg. nr 50607). Tymczasem z przeliczenia kursów sprzedaży USD, określonych w tabelach nr 131/2000 i 137/2000 z dnia przelewów (za faktury wystawione przez Organizatora), wynikało, że faktyczna należność wynosiła 3.184,40 zł. Ponieważ równowartość trzeciej faktury nr 0260/00/FVS (dow. księg. nr 51566) z 22 sierpnia na kwotę 194.755,50 zł, Organizator potrącił sobie ze środków uzyskanych od sponsorów i za sprzedaż biletów, nie należało mu się wyrównanie z tytułu różnic kursowych od tej kwoty.

W umowie nie ustalono osoby odpowiedzialnej za kolportaż biletów bezpłatnych oraz sposobu ich rozliczenia, co w rezultacie spowodowało, że na 1.040 biletów bezpłatnych, 950 „rozprowadził”, nikomu nie znany w Urzędzie Jacek Jędras, a Urząd posiadał udokumentowane rozliczenie tylko 22 biletów.

Nadzór nad działalnością Biura Komitetu Organizacyjnego sprawował Andrzej Łoś - Sekretarz Generalny Komitetu Organizacyjnego - Wiceprezydent ds. gospodarki przestrzennej.

Również, udzielając zamówienia na napisanie tekstu o objętości 12 arkuszy autorskich, do utworu pod roboczym tytułem „Historia Wrocławia” w trybie z wolnej ręki, na podstawie art. 71 ust.1 pkt 4 ustawy o zamówieniach publicznych, nie zastosowano się do wymogu § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1997 roku w sprawie określenia zakresu twórczych prac projektowych oraz trybu przeprowadzania konkursu na twórcze prace projektowe i prace z zakresu działalności twórczej w dziedzinie kultury i sztuki (Dz. U. Nr 100 poz. 619), tzn. nie poprzedzono zamówienia na prace z zakresu

działalności twórczej w dziedzinie kultury i sztuki, udzielone z wolnej ręki, konkursem organizowanym na zasadach określonych w rozporządzeniu. Umowę nr 199/99 z 15 lipca 1999 roku z Leszkiem Ziątkowskim, zamieszkałym w Legnicy, ze strony Miasta podpisał Prezydent Wrocławia i Wanda Dryll - Zastępca Dyrektora Biura Promocji.

W świetle art. 138 ust. 1 pkt 12 ustawy o finansach publicznych, „Naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest popełnienie czynu polegającego na naruszeniu zasady, formy lub trybu postępowania przy udzieleniu zamówienia publicznego, ustalonych ustawą...” o zamówieniach publicznych.

Środki finansowe przekazane Państwowej Instytucji Kultury „Wrocławskie Cantans” na koncert Orchestre Teatro alla Scala z Mediolanu, Agencji Artystycznej „Wieczory Tumskie” na przygotowanie i realizację koncertów pn. „Wieczory Tumskie” w kościołach na Ostrowie Tumskim we Wrocławiu, Spółce „Rosetti” na przygotowanie i realizację III Międzynarodowego Festiwalu Gitarowego we Wrocławiu „Gitaro plus”, zaklasyfikowano w § 37 jako usługi niematerialne, zamiast w § 48, co było sprzeczne z przepisami cytowanego rozporządzenia Ministra Finansów z 18 kwietnia 1991 roku w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych oraz innych przychodów i rozchodów.

Dofinansowując organizację Europejskiego Festiwalu Młodzieży Artystycznej Euro Art. Meeting, nie przestrzegano postanowień uchwały nr XLV/618/97 Rady z 27 listopada 1997 roku w sprawie ustalenia zasad współpracy pomiędzy Gminą Wrocław i organizacjami pozarządowymi, przepisu art. 118 pkt. 1 i 3 ustawy o finansach publicznych, a także uchwały Zarządu Miasta nr 26/99, ponieważ umowa zawarta 20 grudnia 1999 roku ze Stowarzyszeniem Europejskiego Festiwalu Młodzieży Artystycznej przez Wiceprezydenta Andrzeja Łosia oraz Jacka Protasiewicza Dyrektora Biura Promocji Miasta i Współpracy z Zagranicą na przygotowanie koncepcji Festiwalu za 140.000 zł, dotyczyła koncepcji już opracowanej i przedstawionej (w ramach projektu imprezy) Prezydium Komitetu Organizacyjnego 4 października 1999 roku. Natomiast zgodnie z przepisami cytowanej uchwały Rady, środki nie mogły być przeznaczone na przedsięwzięcia nastawione na zysk, wsteczne finansowanie projektów i działań zakończonych, a także na finansowanie bieżącej działalności podmiotów.

Umowa nr 32/2000 opiewająca na kwotę 483.852 zł brutto została zawarta z ww Stowarzyszeniem na organizację koncertu finałowego Festiwalu, wyłonionym w trybie zamówienia z wolnej ręki, na podstawie art. 71 ust. 1 pkt. 3 i 4 ustawy o zamówieniach publicznych; tymczasem Stowarzyszenie podzleciło organizację Festiwalu Wojciechowi Stawińskiemu z Columbuss Informations z Wrocławia, co oznacza, że nie było jedynym podmiotem na lokalnym rynku zdolnym do zorganizowania koncertu. Udzielenie zamówienia publicznego w trybie niezgodnym z ustawą o zamówieniach publicznych, jest - w myśl art. 138 ust.1 pkt 12 ustawy o finansach publicznych – naruszeniem dyscypliny finansów publicznych.

Podobnie zawarcie umowy nr 110/2000 ze Stowarzyszeniem (3.176.148 zł brutto), na organizację imprez (Urząd nie posiadał załączników do tej umowy w postaci wykazu zleconych imprez i ich budżetów) i rozliczenie przyznanego dofinansowania na kwotę 2.751.489,14 zł, na podstawie (nie podpisanych) rejestrów kosztów Stowarzyszenia, zawierających, m. in. bieżące koszty Stowarzyszenia poniesione od stycznia 2000 roku, było sprzeczne z cytowaną uchwałą Rady.

Tryb przyznawania oraz sposób rozliczenia środków na dofinansowanie Festiwalu, pozostawał w sprzeczności z przepisem art. 92 ust. 3 cytowanej ustawy o finansach publicznych, stanowiącym o obowiązku dokonywania wydatków budżetowych w sposób celowy i oszczędny.

W wyniku organizowanych przez Euro Art. Meeting czterech konkursów, z budżetu miasta zostały wypłacone nagrody w łącznej kwocie 105.000 zł pomimo, że wydatek ten nie był zaplanowany w budżecie Miasta, a konkursy były przewidziane w przedłożonym przez Stowarzyszenie budżecie-kosztorysie. Od tych nagród Urząd, jako płatnik, nie odprowadził 10% zryczałtowanego podatku dochodowego; było to sprzeczne z przepisami art. 30 ust. 1 pkt. 2 oraz art. 41 ust. 4 pkt. 2 ustawy z 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80 poz. 350 ze zm.), stanowiącymi o obowiązku terminowego odprowadzenia przez płatnika podatku dochodowego od wypłaconych w 2000 roku nagród przekraczających 2.010 zł. Ponadto Urząd nie odprowadził podatku od wypłaconych w czerwcu 2000 roku czterech nagród w wysokości 10.000 zł każda.

W ramach wydatków milenijnych, od darowizn w postaci: witraży milenijnych, wieży Mini, itp., nie odprowadzono podatku od towarów i usług, co było sprzeczne z art. 2 ust. 3 pkt. 4 ustawy z 8 stycznia 1993 roku o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11 poz. 50 ze zm.).

W ewidencji finansowo-księgowej nie ujęto zakupionych złotych i srebrnych monet milenijnych – depozytu, złożonego w kasie Urzędu o wartości 173.000 zł. Prowadzona w kasie ewidencja ilościowa monet (w książce druków ścisłego zarachowania) nie zawierała wykazu dysponentów i pokwitowania ich odbioru.

W związku z finansowaniem wydatków, które nie wygasły, zgodnie z wolą Rady wyrażoną w uchwale nr XVI/517/99 z 29 grudnia 1999 roku w sprawie określenia wykazu wydatków nie zrealizowanych w 1999 roku i nie ulegających wygaśnięciu z upływem roku budżetowego na kwotę 102.000.000 zł, na wyodrębnione subkonto rachunku podstawowego środków pieniężnych przekazana została tylko kwota 27.969.979,31 zł. Było to sprzeczne z postanowieniami art. 130 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, z których wynika obowiązek przekazania na subkonto środków finansowych w wysokości zabezpieczającej realizację wydatków ujętych w wykazie. Z rachunku tego zapłacono i zarachowano do wydatków 1999 roku 27.926.801,08 zł, a w myśl przepisu art. 130 ust. 1 tej ustawy, nie zrealizowane kwoty wydatków wygasają z upływem roku budżetowego. Tymczasem ze sprawozdania Rb 49 na koniec 1999 roku (w poz. 18 załącznika) wynikało, że na koncie 224/99 „Rozrachunki z tytułu nie wygasających wydatków 99” wykazano kwotę 41.412.667,04 zł.

Naruszeniem dyscypliny finansów publicznych, jest w myśl art. 138 ust. 1 pkt. 3 ustawy o finansach publicznych, przekroczenie uprawnień do dokonywania zmian w budżecie, a w myśl art. 138 ust. 1 pkt 14 - wykazanie w sprawozdaniu budżetowym danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej. Zmiany w wydatkach nie wygasających, określonych w uchwale Rady, dokonała poprzednia Skarbnik Miasta Leontyna Gemza.

Sposób i tryb udzielania dotacji z budżetu Miasta na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej, oświaty oraz promocji Miasta, a także ich rozliczenie, odbywały się niezgodnie z art. 118 pkt. 1 i 3 ustawy o finansach publicznych, oraz niezgodnie z zasadami określonymi przez Radę w uchwale nr XLV/618/97, tzn. wydzielone na ten cel w budżecie środki były jednoosobowo dysponowane przez członków Zarządu Miasta, a w ewidencji wydatków budżetowych rejestrowane w odpowiednich paragrafach, jako zakup usług materialnych, niematerialnych lub materiałów; uniemożliwiało to określenie rzeczywistej wielkości wydatkowanych środków z budżetu Miasta na realizację przez obce podmioty zadań własnych Miasta.

Planowanie, przygotowanie i realizacja zadań inwestycyjnych finansowanych z budżetu Miasta, odbywało się niezgodnie z przepisem § 35 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu, stanowiącym o przy-

pisaniu tych zadań Wydziałowi Inwestycyjno-Technicznemu Urzędu. Tymczasem zadania te realizowali Wiceprezydenci i Członkowie Zarządu poprzez podległe im wydziały, a także Zarząd Inwestycji Miejskich, Miejski Zarząd Obsługi Jednostek Oświaty oraz Dyrekcja Inwestycji Miejskich.

W Urzędzie Miasta nie były przestrzegane postanowienia § 54 Statutu Wrocławia, w zakresie rozpatrywania ofert w przetargach publicznych. Oferty przetargowe były rozpatrywane przez komisje przetargowe powoływane przez dyrektorów wydziałów lub kierowników jednostek, a wybór oferenta zatwierdzali dyrektorzy lub kierownicy tychże jednostek organizacyjnych Miasta, natomiast według § 54 Statutu rozpatrywanie ofert należało do obowiązków Zarządu Miasta. Także Rada Miejska nie zastosowała się do przepisu § 54 Statutu Wrocławia, ponieważ nie określiła w formie odrębnego dokumentu zasad i form postępowania przy wyłanianiu dostawców i wykonawców zadań inwestycyjnych.

Przy wyłanianiu dostawców i wykonawców zadań inwestycyjnych nie przestrzegano przepisów ustawy o zamówieniach publicznych, bowiem wadium na zadanie pn.: „Opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Miejskiego Centrum Profilaktyki Weterynaryjno-Zootechnicznej przy ul. Ślazowej we Wrocławiu” i na zadanie pn. „Wykonanie rozbudowy cmentarza komunalnego przy ul. Jerzmanowskiej we Wrocławiu”, ustalono w wysokości niższej od określonej przepisem art. 41 ust. 1 tej ustawy.

Również niezgodnie z przepisem art. 42 ust. 3 ustawy, tj. z dwumiesięcznym opóźnieniem i bez należnych odsetek, dokonano zwrotu kwoty 2.934,47 zł, pozostałej z potrącenia z wadium, jako zabezpieczenie należytego wykonania umowy dotyczącej zadania „Wykonanie rozbudowy cmentarza komunalnego przy ul. Jerzmanowskiej we Wrocławiu”. Przy zadaniu tym nie przestrzegano postanowień umowy nr 36/2000/625 zawartej 24 sierpnia 2000 roku, w zakresie potrącania na bieżąco od każdej faktury wystawionej przez wykonawcę, części zabezpieczenia należytego wykonania umowy (po 5 % od wartości faktury).

Podczas realizacji zadań inwestycyjnych nie przestrzegano również przepisów ustawy z 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89 poz. 414 ze zm.), bowiem nałożony na inwestora przepisem art. 41 ust. 4 tej ustawy obowiązek powiadomienia organu, który wydał zezwolenie na budowę, o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych co najmniej na 7 dni przed rozpoczęciem robót, nie został przez WIT dotrzymany w przypadku rozpoczynania „Budowy cmentarza komunalnego przy ul. Jerzmanowskiej. Ponadto realizując zadania inwestycyjne: „Budowa cmentarza komunalnego przy ul. Jerzmanowskiej” i „Budownictwo czynszowe - ul. Stabłowicka-Główna”, WIT nie przestrzegał obowiązku dołączania do dziennika budowy protokołów odbioru wykonanych robót, sporządzonych od dnia rozpoczęcia budowy, jak również nie dokonywał wpisów o ich załączeniu do dziennika budowy. Było to sprzeczne z przepisem § 8 ust. 2 zarządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 15 grudnia 1994 roku w sprawie dziennika budowy oraz tablicy informacyjnej (M. P. z 1995 roku, Nr 2 poz. 29). Podobnie, realizując zadanie pn.: „Budownictwo czynszowe - ul. Stabłowicka-Główna”, WIT działał sprzecznie z art. 41 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, nie podając w powiadomieniu o rozpoczęciu robót, terminu rozpoczęcia robót budowlanych oraz nie dołączając do powiadomienia oświadczeń kierownika budowy i inspektora nadzoru o przyjęciu przez nich obowiązków. Nie powiadomił również organu o zmianie na stanowisku kierownika budowy, do czego był zobowiązany na podstawie przepisów art. 44 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy Prawo budowlane. Naruszono także postanowienia wynikające z § 6 ust. 4 Zarządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 15 grudnia 1994 roku w sprawie dziennika budowy oraz tablicy informacyjnej (M. P. z 1995 roku, Nr 2 poz. 29) poprzez niedokonanie w dzienniku budowy wpisu określającego stan zaawansowania i zabezpieczenie przekazywanej budowy wraz z potwierdzeniem datą i podpisami osoby przekazującej i przejmującej obowiązki.

Miejski Zarząd Obsługi Jednostek Oświaty, realizując zadanie „Wykonanie częściowej zabudowy patia w V LO we Wrocławiu przy ul. Grochowej”, nie przekazał MSWiA informacji cenowej oraz kopii najkorzystniejszej oferty, w terminie określonym § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 23 marca 1998 roku w sprawie szczegółowego zakresu i trybu przekazywania informacji cenowych z postępowania o zamówienie publiczne na roboty budowlane oraz kopii oferty najkorzystniejszej (Dz. U. Nr 43 poz. 260), tj. najpóźniej do 7 dni od zawarcia umowy; było to sprzeczne z przepisem art. 25 ust. 4 ustawy o zamówieniach publicznych. Dopiero nowy inwestor, Zarząd Inwestycji Miejskich, po upływie pół roku od daty zawarcia umowy, wypełnił ten obowiązek.

Dochody z tytułu dzierżawy obiektów obronnych, uzyskiwane przez Miejski Inspektorat Obrony Cywilnej, będący wydziałem Urzędu (obecnie Wydział Zarządzania Kryzysowego, Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej), były przyjmowane a następnie wydatkowane z odrębnego rachunku bankowego, z pominięciem budżetu Miasta. Było to naruszeniem art. 15 ust. 1, w związku z art. 17 ust. 1 ustawy Prawo budżetowe, a od 1 stycznia 1999 roku - art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych.

W myśl art. 57 ust. 1 pkt 11 ustawy Prawo budżetowe, a obecnie art. 138 ust. 1 pkt 10 ustawy o finansach publicznych, naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest przeznaczenie dochodów uzyskanych przez jednostkę budżetową na wydatki ponoszone w tej jednostce.

Środki finansowe przekazane w 1998 r. do Zarządów Gospodarki Komunalnej Wrocław – Krzyki, Wrocław – Fabryczna i Wrocław – Śródmieście w kwocie 15.632.268 zł na uregulowanie zobowiązań wobec Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej S.A. we Wrocławiu, tylko częściowo zostały zaliczone do wydatków 1998 roku (w wysokości 11.384.209,29 zł), natomiast w pozostałej części zostały zaksięgowane jako należność budżetu miasta. Według stanu faktycznego, wydatki 1998 roku w dz. 74 rozdz. 7411 § 47 były wyższe od planowanych o 3.320.141,32 zł, a przekazanie ich bez dokonania zmian w budżecie, było sprzeczne z art. 42 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo budżetowe.

W myśl przepisu art. 57 ust. 1 pkt. 2 ustawy – Prawo budżetowe, przekroczenie wydatków budżetowych przewidzianych w planie finansowym jednostki wykonującej budżet było naruszeniem dyscypliny budżetowej. Również w myśl art. 138 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest popełnienie czynu polegającego na przekroczeniu zakresu upoważnienia do dokonywania wydatków ze środków publicznych. Odpowiedzialność z tego tytułu ponosi Leontyna Gemza – była Skarbnik Miasta.

W zakresie powiązania budżetu z jednostkami organizacyjnymi Miasta i innymi podmiotami

W budżecie 1999 i 2000 roku wydatki na dotacje dla podmiotów nie należących do sektora finansów publicznych, realizujących zadania własne Miasta, były klasyfikowane w § 21, § 31, § 36 i § 37, co pozostawało w sprzeczności z przepisami cytowanego rozporządzenia Ministra Finansów z 18 kwietnia 1991 roku w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych...; w myśl art. 118 ustawy o finansach publicznych środki na rzecz ww podmiotów należy przekazywać wyłącznie w formie dotacji i klasyfikować w § 48.

W latach 1999 i 2000 (I półrocze) - z budżetu Miasta zostały przekazane środki na działalność związkową Międzyzakładowych Organizacji Związkowych NSZZ „Solidarność”, Pracowników Oświaty i Wychowania, w łącznej kwocie 36.585 zł i zaklasyfikowane jako zakup materiałów i usług. Wydatki te wykaczały poza dyspozycje art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 ustawy o

samorządzie powiatowym, a od 1 stycznia 1999 roku było to również sprzeczne z przepisami art. 118 ustawy o finansach publicznych.

W zakresie gospodarki mieniem komunalnym

Zarząd Miasta, podejmując decyzję o rozłożeniu na raty ceny sprzedanych lokali użytkowych przy ul. Kościuszki 35/1a i ul. Pomorskiej 61/1a, określił oprocentowanie nie spłaconej części rat w wysokości 15 % w skali rocznej, co było niezgodne z przepisem art. 70 ust. 4 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity z 2000 roku, Dz. U. Nr 46 poz. 543) stanowiącym, że określanie wysokości umownych stawek oprocentowania należy do wyłącznej właściwości Rady.

Stosując ulgi przysługujące najemcom lokali mieszkalnych podczas ich nabywania (ul. Pereca 46/11 i ul. Skwierzyńska 18/1), postąpiono niezgodnie z przepisem art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity z 1997 roku, Dz. U. Nr 142 poz. 950); według ww przepisu kombatanom przysługuje „zniżka w wysokości 10 % ceny zakupu od gminy lokalu mieszkalnego”, tzn. ceny ustalonej przez biegłego, pomniejszonej o 55 % bonifikatę, wynikającą z uchwały Rady nr XLIX/697/98 w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami; tymczasem zastosowana ulga wynosiła 65 % i była sumą obu ulg, co naraziło Miasto na straty, odpowiednio w kwocie 2.464 zł i 3.668,50 złotych. Podobnie, tylko ze stratą dla nabywców, postąpiono w umowach sprzedaży lokali mieszkalnych przy ul. Powstańców Śląskich 11/2b i w Rynku 51/11, gdzie pierwszą opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego gruntu ustalono niezgodnie z § 11 ust. 1 uchwały nr XLIX/697/98, Rady Miejskiej; Rada określiła tę opłatę w wysokości 15% ceny gruntu, natomiast w umowach zastosowano opłatę wynoszącą 20 % ceny gruntu uzyskanej w przetargu, przez co opłaty te były wyższe od należnych o 770 zł i 1.514,7 zł.

Uczestników przetargów pisemnych nieograniczonych na sprzedaż lub oddanie w użytkowanie wieczyste działek nr 14 i nr 135 przy ulicach: Tapicerskiej, Stolarskiej i Raławickiej; działki nr 19/3 przy ul. Krakowskiej; działek nr 47/2 i 41/9 przy ul. Krawieckiej oraz działek nr 20/29, 20/31 i 23/1 przy ul. Franciszkańskiej, przewodniczący komisji przetargowych zawiadamiali o wyniku przetargu w terminie późniejszym niż określony w § 24 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 roku w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy (Dz. U. Nr 9 poz. 30), tj. od 3 do 7 dni dłuższym.

Zarząd Miasta zorganizował drugi przetarg na zbycie działki nr 19/3 przy ul. Krakowskiej, siedem miesięcy po przeprowadzeniu pierwszego przetargu zakończonych wynikiem negatywnym; było to niezgodne z przepisem § 2 ust. 2 cytowanego rozporządzenia, według którego po upływie sześciu miesięcy od bezskutecznego przetargu, ponownie organizuje się pierwszy przetarg.

W podawanych do publicznej wiadomości wykazach nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży oraz oddania w dzierżawę, Zarząd Miasta nie umieszczał oznaczenia nieruchomości według księgi wieczystej, a dla nieruchomości przeznaczonych do oddania w najem, wykazów nie sporządzał i do publicznej wiadomości nie wywieszał, nie wypełniając dyspozycji z art. 35 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Miasto, pomimo nabycia 3 grudnia 1999 roku prawa użytkowania wieczystego działki nr 66 przy ul. Piłsudskiego, stanowiącej własność Skarbu Państwa, nie wniosło opłaty rocznej (w wysokości 16.559,70 zł) wymaganej na podstawie art. 71 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Majątek finansowy Miasta

Akcje Zakładów Przemysłu Wełnianego „9 Maja” S.A. w Łodzi oraz Towarzystwa Handlu i Nieruchomości „PEWEX” S.A. w Warszawie, nabyto bez stosownej uchwały Rady. Również bez uchwały Rady, a na podstawie uchwały nr 1142/00 Zarządu Miasta, objęto udziały w Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o., w zamian za wierzytelności Spółki wobec Miasta. Działania te były sprzeczne z przepisami art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. f oraz lit. g ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącymi o wyłącznej właściwości Rady w sprawach dotyczących przystępowania do spółek oraz określenia zasad wnoszenia udziałów przez Zarząd.

Księgi rachunkowe Urzędu nie przedstawiały rzeczywistego stanu majątku Miasta, ponieważ nie ujęto w ewidencji finansowego majątku trwałego w postaci: aportów rzeczowych o wartości 111.600.400 zł w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym Spółka z o.o. we Wrocławiu i udziałów o wartości 70.656 zł w Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. we Wrocławiu. Ponadto nie wyksięgowano z ewidencji środków trwałych Miasta, wnoszonych jako aporty na pokrycie kapitału zakładowego w spółkach prawa handlowego z udziałem kapitału Miasta. W świetle przepisu art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości, oznaczało to nierzetelne prowadzenie ksiąg rachunkowych.

W zakresie gospodarki środkami rzeczowymi

Gospodarkę środkami trwałymi w Urzędzie prowadzono w sposób naruszający przepisy ustawy o rachunkowości (dalej zwanej ustawą), bowiem nawet na koniec roku nie przenoszono danych na trwałe nośniki (nie magnetyczny) zapisów dokonanych na kontach księgi głównej oraz na kontach ksiąg pomocniczych, prowadzonych przy użyciu komputera, jak wymagają przepisy art. 15 ust. 3 oraz art. 16 ust. 3 ustawy. Nie przeprowadzono, w okresie do końca 1999 roku, inwentaryzacji pozostałych środków trwałych w używaniu, o czym stanowi art. 26 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 ustawy. Nie dotrzymano terminu i częstotliwości przeprowadzenia inwentaryzacji środków trwałych, ponieważ Prezydent zarządzeniem Nr 26/99 z 29.12.1999 r. w sprawie powołania zespołów spisowych (zmienionego zarządzeniem Nr 27/99 Prezydenta Wrocławia z 30.12.1999 r.), określił termin przeprowadzenia spisu z natury środków trwałych „do dnia 31 stycznia 2000 roku”, a zespoły spisowe dokonały spisów w dniach 19-28.01.2000 r., tj. sprzecznie z przepisami art. 26 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 4 ustawy; zapisów na koncie analitycznym 201/1/32 - „Henryk Kwak - materiały inwestorskie” oraz w ewidencji środków trwałych zarówno w Dziale Księgowości jak i w Dziale Łączności (dotyczy telefonu komórkowego Nokia 1610) dokonano z opóźnieniem, co najmniej 1 roku, sprzecznie z przepisami art. 20 ustawy.

W myśl przepisu art. 138 ust. 1 pkt. 13 ustawy o finansach publicznych, „Naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest popełnienie czynu polegającego na zaniechaniu przeprowadzenia i rozliczenia inwentaryzacji lub dokonaniu inwentaryzacji w sposób niezgodny ze stanem rzeczywistym.”

Błędy w dowodach wewnętrznych poprawiano bez wpisania daty poprawki, co wynikało z dowodów OT Nr 288/99/8 - 310/99/8 z 31.12.1999 r., i co było sprzeczne z przepisem art. 22 ust. 3 ustawy. Ponadto niektóre dowody księgowe nie zawierały stwierdzenia zakwalifikowania dowodu do ujęcia w księgach rachunkowych, co było sprzeczne z przepisem art. 21 ust. 1 pkt 6 ustawy (PK Nr 536/99/11 z 31.12.1999 r. - brak podpisu osoby zatwierdzającej, PT Nr 6/1 z 30.06.2000 r. z ZGK Wrocław-Fabryczna i PT Nr 10/1 z 30.06.2000 r. z ZGK Wrocław-Krzyki - dekretacja dokonana i podpisana przez osobę księgującą).

Dla zakupionych dwóch drukarek komputerowych sporządzono dwa dowody OT, ale o identycznych numerach (297/99/8 z 31.12.1999 r.), sprzecznie z przepisami art. 21 ust. 1 pkt 7 ustawy, a w prowadzonej przez Dział Księgowości ewidencji środków trwałych, dokonano rejestracji na podstawie kserokopii dowodów (OT Nr 2/99 z 06/10.1999 r. i OT Nr 3/99 z 14.10.1999 r.), które nie były dowodami księgowymi w rozumieniu przepisów ustawy, podczas gdy przepis § 18 ust. 4 instrukcji przewidywał obowiązek otrzymania oryginału przez służby finansowe.

W Dziale Księgowości Urzędu dokumentację źródłową przechowywano bez zachowania należytej staranności, o czym świadczy fakt, że przekazany do Działu za pismem Przewodniczącego Komisji Inwentaryzacyjnej z 15.01.1997 r. protokół z inwentaryzacji magazynu został zagubiony; natomiast zgodnie z art. 74 ust. 2 pkt 7 ustawy, dokumenty inwentaryzacyjne przechowuje się co najmniej przez okres 5 lat.

W dowodach OT - przyjęcie środka trwałego do użytkowania (nr nr: 230/99/8 - 261/99/8, 262/99/8 - 287/99/8, 288/99/8 - 310/99/8), nie określono szczegółowej charakterystyki środka trwałego (w praktyce znacznie utrudniono w ten sposób ujawnienie ewentualnej zamiany cennych środków trwałych), co było sprzeczne z przepisem § 18 ust. 2 Instrukcji Obiegu Dokumentów. Powyższe było również podnoszone we wniosku nr 6 w wystąpieniu pokontrolnym znak WK 0913/437/K-7/98 Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu z 12.03.1998 r., skierowanym do Prezydenta Wrocławia.

W dokumentowaniu operacji gospodarczych stosowano druki dowodów różniące się od wzorów przyjętych do stosowania przepisami Instrukcji Obiegu Dokumentów...(dowody MT, PT, LT, OT), a dowody „MT” (nr nr: 2/98, 3/98, 4/98, 7/98) sporządzono w 2 oryginalnych egzemplarzach, podczas gdy § 21 ust. 3 Instrukcji przewidywał sporządzenie oryginału i kopii. Podczas inwentaryzacji wykorzystywano m.in. arkusze spisu z natury o odręcznie naniesionych numerach 000005-000014 (kserokopie arkuszy) i 000001/KJ-000009/KJ, które nie były wydane przez Wydział Finansowy – Likwidaturę i nie były objęte ewidencją, pomimo, że jako druki ścisłego zachowania, w myśl przepisu § 35 tejże Instrukcji, powinny być poddane ścisłej kontroli.

Nie przestrzegano również Instrukcji inwentaryzacyjnej, zwłaszcza zasady bezstronności spisu, określonej przepisem pkt 5.4. w rozdz. V Instrukcji, co udokumentował zespół spisowy Nr 1 na drugim egzemplarzu „Protokołu z przeprowadzonej w dniach 6, 7 stycznia 1997 r. inwentaryzacji magazynu Urzędu... pl. Nowy Targ 1/8”, przechowywanym w aktach Komisji Inwentaryzacyjnej, umieszczając zapis o treści: „Po rozliczeniu inwentaryzacji stwierdzono stan ilościowy zgodny z wydrukiem komputerowym stanów magazynowych” (parafowany przez Przewodniczącą zespołu) oraz dołączając do dokumentów inwentaryzacyjnych wydruk stanów magazynowych na dzień spisu z natury.

W wyniku rozliczenia w 1996 r. zadanie pn. „Telefonizacja UMW-wia”, niewykorzystane materiały inwestorskie przekazano pracownikowi Urzędu, ale błędnie zaksięgowano je na koncie 201-„Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami”, niezgodnie z zasadami funkcjonowania kont, określonymi w zakładowym planie kont oraz w cytowanym zarządzeniu Nr 46 Ministra Finansów z 1 sierpnia 1995 roku. Zgodność stanu księgowego materiałów na koncie 201/1/32 z „Wykazem materiałów inwestorskich na stanie magazynowym Dz. Ł-WOU Uzgodnionym z W. Finansowym”, według stanu na 26.11.1997 r. potwierdził pracownik Działu Księgowości, co było nieprawdą, ponieważ stan księgowy wynosił wówczas 37.899,58 zł, a stan według wykazu 33.336,32 zł. Na kartotece konta 201/1/32 (saldo wg stanu na wrzesień 2000 r. - 33.336,32 zł), nie uwzględniono materiałów o wartości 3.416,18 zł, wydanych w latach 1997-2000 przez odpowiedzialnego materialnie pracownika Działu Łączności Wydzia-

łu Obsługi Urzędu. Na koniec roku 1998 i 1999, nie uzgadniano stanu ww konta, nie wypełniając obowiązku wynikającego z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o rachunkowości, a do końca listopada 2000 r. nie sporządzono dowodów „P”, wymaganych na podstawie § 22 „Instrukcji Obiegu Dokumentów Finansowo-Księgowych”, mających udokumentować przyjęcie materiałów do magazynu i będących podstawą dla Wydziału Księgowości do przeksięgowania ww. materiałów na konto 310-„Materiały”.

Na podstawie dowodów LN nr nr 2/98, 2/99 i 3/99 z ewidencji majątku Miasta zdjęto telefony komórkowe o wartości 8.647,32 zł, przeznaczone do likwidacji z powodu wyeksploatowania lub uszkodzenia części. W Urzędzie nie było dokumentów potwierdzających ich rzeczywiste wycofanie, (np. poprzez złomowanie, sprzedaż na zewnątrz, wymontowanie części zamiennych i przekazanie ich konserwatorowi) o czym stanowiły przepisy § 20 i § 27 „Instrukcji Obiegu Dokumentów...” Urzędu oraz § 2 postanowienia Nr 21/90 Prezydenta z 29 listopada 1990 r. (ze zm.) w sprawie powołania stałej komisji likwidacyjnej, a aktualnie § 2 i § 3 postanowienia nr 6/00 Prezydenta z 22.11.2000 r. w sprawie powołania Komisji Likwidacyjnej.

Pomimo decyzji z 1997 r. Dominika Stefanko - byłego Sekretarza Miasta o obciążeniu Bartłomieja Nowotarskiego - byłego Członka Zarządu Miasta odpowiedzialnego materialnie, wartością skradzionego służbowego telefonu komórkowego - z rozłożeniem na raty do końca 1997 r., Komisja Likwidacyjna w 1999 roku sporządziła dokumenty, które stały się podstawą do zdjęcia z ewidencji zaginionego w 1997 roku służbowego telefonu komórkowego Nokia 1610, o wartości 1.003,57 zł (LT Nr 1/99/7), a w zamian przyjęcia telefonu komórkowego Ericsson GA-628, o wartości 600,00 zł (PT Nr 1/99), tj. o wartości niższej o 403,57 zł od wartości telefonu zagubionego.

Przekazując powyższe do wiadomości Pana Prezydenta oraz uwzględniając działania podjęte już w czasie kontroli, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. Nr 85 poz. 428 ze zm.), wnosi o podjęcie niezbędnych działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości opisanych w protokole kontroli, a w szczególności:

1. Niezwłoczne powiadomienie RIO o uchwaleniu zmian w Statucie Wrocławia, uchwaleniu nowych indywidualnych statutów Osiedli, uaktualnieniu Regulaminu Organizacyjnego Urzędu oraz o zakończeniu procesu likwidacyjno-przekształcającego Zakładów Gospodarki Komunalnej.
2. Podjęcie stosownych działań organizacyjnych, dotyczących obsługi prawnej Urzędu, w celu wyegzekwowania od tych służb przygotowania projektów przepisów wewnętrznych i uchwał zgodnych z obowiązującymi przepisami.
3. Zobowiązanie Skarbnika Miasta do informowania Prezydenta Wrocławia o zamiarze wprowadzania zmian w zasadach ewidencji księgowej wraz z równoczesnym przedłożeniem projektu tych zmian do zatwierdzenia, w myśl przepisów § 4 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z 2 maja 1991 roku w sprawie praw i obowiązków głównych księgowych budżetów, jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych i zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
4. Wyegzekwowanie od Skarbnika Miasta oraz właściwych dyrektorów wydziałów i kierowników działów Urzędu, obowiązku sprawowania nadzoru nad gospodarką finansową, w tym m.in. ewidencją i gospodarką środkami rzeczowymi oraz drukami ścisłego zarachowania, a także nad wykonywaniem przez odpowiedzialnych merytorycznie pracowników czynności zgodnie z wewnętrznymi

uregulowaniami, ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowo prowadzonej ewidencji majątku Miasta (i Powiatu) i udokumentowanym jego przekazywaniem użytkownikom oraz zarządcom.

5. Dostosowanie istniejących przepisów wewnętrznych, zwłaszcza „Instrukcji inwentaryzacyjnej” i „Instrukcji Obiegu Dokumentów Finansowo-Księgowych”, do potrzeb Urzędu i kadry kierowniczej, oraz przestrzeganie ich postanowień.
6. Niezwłoczne opracowanie i wdrożenie w Urzędzie przepisów wewnętrznych regulujących gospodarkę drukami ścisłego zarachowania oraz złomowania i likwidacji środków trwałych.
7. Bezwzględne stosowanie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych przy wyborze banku udzielającego kredytu, stosownie do przepisów art. 92 pkt 5 w związku z art. 129 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.
8. Wykazywanie w sprawozdaniu finansowym „Bilans”, w przeznaczonym do tego miejscu, kwot depozytów, wadiów i zabezpieczeń należytego wykonania umów.
9. Ewidencjonowanie zdarzeń gospodarczych w kosztach roku, którego zdarzenia te dotyczyły, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
10. Zaniechanie przeksięgowywania na koniec roku sald niepotwierdzonych przez kontrahentów, na konto roszczeń spornych.
11. Zaciąganie wszelkich zobowiązań, ściśle według zasad określonych w uchwałach Rady Miejskiej.
12. Zdyscyplinowanie pracowników odpowiedzialnych za wydawanie zaliczek, do określania terminu ich rozliczenia oraz bezwzględnego egzekwowania tych terminów.
13. Ewidencjonowanie rozrachunków z pracownikami z tytułu dodatkowego wynagrodzenia rocznego, na koncie 231 – rozrachunki z tytułu wynagrodzeń.
14. Egzekwowanie od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej deklaracji w sprawie podatku od nieruchomości, w terminie określonym w art. 6 ust. 8 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz naliczanie i pobieranie odsetek, w przypadku zapłaty pierwszej raty po terminie określonym w art. 6 ust. 8 pkt 3 ww. ustawy.
15. Doręczanie podatnikom decyzji wymiarowych w czasie umożliwiającym zapłatę pierwszej raty podatku w ustawowym terminie.
16. Wydawanie, w przypadku powstania lub wygaśnięcia w ciągu roku obowiązku podatkowego, odpowiedniej decyzji oraz ustalanie podatku proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek podatkowy.
17. Dokonywanie kontroli sprawdzających, mających na celu ustalenie stanu faktycznego, w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami, w myśl przepisów art. 272 pkt 3 Ordynacja podatkowa.
18. Przeprowadzanie postępowania wyjaśniającego w celu ustalenia prawidłowej podstawy opodatkowania u osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, opłacających podatek od nieruchomości.
19. Wystawianie tytułów wykonawczych, zgodnie § 1 i 2 ust. 2 oraz § 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie sposobu postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych.
20. Wydawanie postanowień w sprawach zaliczenia na poczet zaległości podatkowych wpłaty dokonanej przez podatnika, zgodnie z art. 273 § 1 pkt 2 lit. a) Ordynacji podatkowej.

21. Bieżące kontrolowanie terminów zapłaty rat podatku oraz zaległości podatkowej, wynikających z decyzji w sprawie rozłożenia na raty, w celu wydania decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji w części, w myśl art. 259 § 1 Ordynacji podatkowej.
22. Naliczanie i pobieranie odsetek od nieterminowych wpłat rat podatku, w tym również nieterminowej wpłaty podatku odroczonego, bądź którejkolwiek z rat rozłożonej zaległości podatkowej, zgodnie z art. 53 Ordynacji podatkowej.
23. Przy załatwianiu wniosków w sprawie umorzenia zaległości, zaniechania poboru podatku, rozłożenia na raty, odroczenia terminu płatności podatku po terminie określonym w art. 139 § 1 Ordynacji podatkowej, informowanie stron o późniejszym terminie załatwienia sprawy, w trybie art. 140 cytowanej ustawy.
24. Naliczanie i pobieranie odsetek od zaległości podatkowych do dnia wpłaty, zgodnie z § 8 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Finansów z 31 grudnia 1997 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa.
25. Wykazywanie prawidłowych danych we wnioskach o przyznanie subwencji rekompensującej utracone dochody z tytułu ulg i zwolnień, określonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z 17 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad obliczania i trybu przekazywania gminom kwoty rekompensującej dochody utracone z tytułu ustawowych ulg i zwolnień (Dz. U. Nr 13 poz. 118).
26. Niezwłoczne sporządzenie korekty wniosków o przyznanie subwencji rekompensującej utracone dochody z tytułu ulg i zwolnień, określonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, za 2000 rok, uwzględniającej nieprawidłowości stwierdzone w trakcie kontroli.
27. Niezwłoczne przeszkolenie członka Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Ewy Rzewuskiej w zakresie problematyki przeciwdziałania alkoholizmowi.
28. Przestrzeganie, określonych przepisem art. 92 pkt 1 i 3 ustawy o finansach publicznych, zasad gospodarki finansowej w toku wykonywania wydatków, przede wszystkim w granicach kwot określonych w budżecie i terminach ustalonych w harmonogramie dochodów i wydatków, zgodnie z przeznaczeniem, w sposób celowy i oszczędny, ze szczególną dbałością o interes Miasta.
29. Doprowadzenie przepisów art. 68 Statutu Wrocławia do zgodności z przepisami art. 33 ust. 5 ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, a także z przepisami art. 4 pkt. 2 ustawy z 22 marca 1990 roku o pracownikach samorządowych.
30. Zawieranie umów o pracę zgodnie z przepisami art. 25¹ ustawy z 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy i przestrzeganie art. 135 § 2 tej ustawy przy wypłacaniu dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dokonywanie zleceń i wypłaty dodatkowego wynagrodzenia wyłącznie na podstawie polecenia pracodawcy i potwierdzenie jej wykonania przez upoważniony nadzór.
31. Prawidłowe przyznawanie i terminowe dokonywanie wypłat dodatków za pracę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia oraz rozważenie celowości dostosowania wykazu prac wymienionych w załączniku nr 3 do Regulaminu wynagradzania Urzędu, do wykazu prac określonych w § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lipca 2000 roku w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich (Dz. U. Nr 61, poz. 707), w części dotyczącej wypłaty dodatków za pracę wykonywaną przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych, a także prze-

- strzeżenie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 1 grudnia 1998 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe (Dz. U. Nr 148, poz. 973), w zakresie obowiązków pracodawcy wobec pracowników zatrudnionych na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe.
32. Przestrzeganie zasad, formy i trybu postępowania przy udzielaniu zamówienia publicznego (przy zakupie towarów i usług), ustalonych ustawą z 10 czerwca 1994 roku o zamówieniach publicznych (tekst jednolity z 1998 roku, Dz. U. Nr 119 poz. 773 ze zm.).
 33. Zapewnienie szczególnego nadzoru prawnego nad zawieranymi przez poszczególne wydziały Urzędu umowami zleceniami, w związku z obowiązkami płatnika z tytułu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, wynikającymi z ustawy z 18 listopada 1994 roku o obowiązkach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 133 poz. 686 ze zm.), z uwzględnieniem zmian w obowiązujących od 13 stycznia 2000 roku przepisach, gdzie w zależności od zaklasyfikowania (nazwy) zawieranej umowy cywilnoprawnej, powstaje obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu.
 34. Przestrzeganie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 3 lipca 1998 roku, a także przepisów wewnętrznych, w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Egzekwowanie od delegowanych pracowników zwrotu niewykorzystanych zaliczek dewizowych w terminie określonym przepisami art. 15 ust. 2 ww rozporządzenia.
 35. Niezwłoczne dostosowanie sposobu rozliczania zagranicznych wyjazdów służbowych do przepisów art. 22 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. Nr 121 poz. 591 ze zm.), prawidłowe i kompletne wypełnianie poleceń wyjazdu, będących dowodami źródłowymi i ich ujmowanie w ewidencji księgowej, a także zapewnienie dwustopniowej kontroli zasadności i prawidłowości przedstawianych rozliczeń.
 36. Przestrzeganie przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 26 marca 1998 roku w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 41 poz. 239).
 37. Przestrzeganie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 1 czerwca 1998 roku w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
 38. Przestrzeganie art. 118 ustawy o finansach publicznych w zakresie przydzielania dotacji na cele publiczne wyłącznie związane z realizacją zadań własnych Miasta i wyłącznie na zasadach określonych w drodze uchwały przez organ stanowiący, z zachowaniem zasady jawności postępowania przy ich udzielaniu i rozliczaniu.
 39. Zaprzestanie dotowania, pod żadną postacią, organizacji związkowych.
 40. Przestrzeganie obowiązku klasyfikacji wydatków w sposób ustalony przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 18 lipca 2000 roku w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 59 poz. 688). Klasyfikowanie dotacji udzielonych podmiotom nie zaliczonym do sektora finansów publicznych, a realizującym zadania własne gminy w zakresie kultury, zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, tzn. w § 48.
 41. Niezwłoczne odprowadzenie 10% zryczałtowanego podatku dochodowego, zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt. 2 ustawy z 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80 poz.

- 350 ze zm.), wraz z należnymi odsetkami od terminu określonego ustawą, od wypłaconych w 1999 i 2000 roku nagród w konkursach, w tym także organizowanych przez Euro Art. Meeting.
42. Przestrzeganie przepisu art. 130 ustawy o finansach publicznych w zakresie przenoszenia nie zrealizowanych kwot wydatków, zgodnie z wykazem ustalonym przez Radę, oraz przekazywanie na wyodrębnione subkonto podstawowe rachunku bankowego środków finansowych niezbędnych na ich realizację.
 43. Przestrzeganie przepisów ustawy z 8 stycznia 1993 roku o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 ze zmianami) w zakresie odprowadzania podatku od towarów i usług, w tym z tytułu darowizn towarów na cele promocji, reprezentacji i reklamy.
 44. Zarejestrowanie w ewidencji finansowo-księgowej pozostałych (nie wydanych) zdeponowanych złotych i srebrnych monet milenijnych. Zaprowadzenie ewidencji ilościowo-wartościowej tych monet, oraz określenie sposobu dystrybucji, dysponentów i pracowników odpowiedzialnych, a także szczegółowe rozliczenie już wydanych monet. Dokumentowanie na podstawie dowodów wewnętrznych przekazywania materiałów służących promocji miasta.
 45. Dokonanie weryfikacji prawidłowości rozliczenia wynagrodzenia Organizatora koncertu Placido Domingo i wyegzekwowanie należności z tytułu niewłaściwie wyliczonego i potrąconego przez niego wyrównania różnic kursowych.
 46. Przestrzeganie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych i rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia zakresu twórczych prac projektowych oraz trybu przeprowadzania konkursu na twórcze prace projektowe i prace z zakresu działalności twórczej w dziedzinie kultury i sztuki, zobowiązujących zamawiającego do poprzedzenia udzielenia zamówienia na prace z zakresu działalności twórczej w dziedzinie kultury i sztuki w trybie z wolnej ręki, konkursem organizowanym na zasadach określonych w rozporządzeniu.
 47. Niezwłoczne doprowadzenie do zgodności z wewnętrznymi uregulowaniami określonymi w „Statucie Wrocławia” i „Regulaminie Organizacyjnym Urzędu”, stosowanej w Mieście praktyki, dotyczącej odpowiedzialności za realizację inwestycji oraz zamówień publicznych.
 48. Niezwłoczne przeszkolenie w zakresie zamówień publicznych, pracowników odpowiedzialnych za stosowanie ustawy o zamówieniach publicznych.
 49. Przestrzeganie przepisów art. 41 ust. 1 i ust. 3 ustawy o zamówieniach publicznych przy ustalaniu należnego wadium, oraz zasad jego zwrotu.
 50. Przestrzeganie zasad rozliczeń finansowych określonych w umowach zawartych w oparciu o przepisy ustawy o zamówieniach publicznych, z uwzględnieniem interesu Miasta.
 51. Przestrzeganie obowiązku, wynikającego z art. 25 ust. 4 ustawy o zamówieniach publicznych, przekazywania Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji informacji cenowej oraz kopii oferty najkorzystniejszej, w terminie i na zasadach określonych rozporządzeniem MSWiA z 23 marca 1998 roku w sprawie szczegółowego zakresu i trybu przekazywania informacji ...;
 52. Zdyscyplinowanie inwestorów działających w imieniu Miasta do wywiązywania się z obowiązków określonych przepisami art. 41 ust. 4 oraz art. 44 ust. 1 i 2 Prawa budowlanego, jak również § 6 ust. 4 i § 8 ust. 2 Zarządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 15 grudnia 1994 roku w sprawie dziennika budowy oraz tablicy informacyjnej, w celu wyeliminowania nieprawidłowości opisanych w protokole kontroli.

53. Niezwłoczne objęcie budżetem Miasta wszystkich dochodów i wydatków realizowanych przez Urząd Miejski, ze szczególnym uwzględnieniem Wydziału Zarządzania Kryzysowego, Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej, w celu zachowania zasady jedności budżetu.
54. Przestrzeganie przez Zarząd ustawowych kompetencji Rady w zakresie ustalania wysokości umownych stawek oprocentowania nie spłaconej części raty przy rozkładaniu ceny sprzedawanych lokali użytkowych na raty, stosownie do art. 70 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
55. Wyliczanie 10% zniżki, przysługującej przy sprzedaży lokali mieszkalnych najemcom-kombatantom, od ceny pomniejszonej o bonifikatę udzieloną przez Radę.
56. Ustalanie w umowach sprzedaży wysokości pierwszej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu, zgodnie z uchwałą Rady.
57. Pisemne zawiadamianie uczestników przetargu o jego wyniku, w terminie zgodnym z § 24 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu prowadzenia przetargów...
58. Organizowanie drugiego przetargu na zbycie nieruchomości, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia pierwszego przetargu, zakończonego wynikiem negatywnym.
59. Podawanie przez Zarząd Miasta do publicznej wiadomości wykazów nieruchomości przeznaczonych do oddania w najem, a także zamieszczanie w wykazach nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży oraz oddania w dzierżawę, oznaczenia nieruchomości według księgi wieczystej, zgodnie z art. 35 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
60. Niezwłoczne wniesienie do Skarbu Państwa opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego działki nr 66 przy ul. Piłsudskiego, zgodnie z art. 71 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
61. Nabywanie i obejmowanie udziałów i akcji, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
62. Rzetelne prowadzenie ksiąg rachunkowych, zgodnie z wymogami art. 24 ustawy o rachunkowości.
63. Uzupełnienie dokumentacji opisującej przyjęte przez jednostkę zasady rachunkowości do stanu wymaganego przepisami art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości oraz § 11 ust. 1 pkt 2 zarządzenia nr 46 Ministra Finansów z 1 sierpnia 1995 r. w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych i ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych, państwowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków (Dz. Urz. Ministerstwa Finansów Nr 14 poz. 60 ze zm.).
64. Poprawianie błędów w wewnętrznych dowodach księgowych, zgodnie z art. 22 ust. 3 ustawy o rachunkowości oraz przestrzeganie w stosunku do dowodów księgowych minimalnych wymogów określonych w art. 21 ust. 1 tej ustawy, tj. m.in. zawarcie stwierdzenia zakwalifikowania ich do ujęcia w księgach rachunkowych oraz ustalenia sposobu ujęcia w księgach wraz z podpisem osoby odpowiedzialnej za te wskazania; określania numeru identyfikacyjnego dowodu.
65. Ewidencjonowanie operacji gospodarczych na kontach syntetycznych i analitycznych (w tym zwłaszcza kontach rozrachunkowych) zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wewnętrznych oraz w załączniku Nr 2 do zarządzenia nr 46 Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont.
66. Wyegzekwowanie przestrzegania przepisów art. 15 ust. 3 oraz art. 16 ust. 3 ustawy o rachunkowości, tj. obowiązku drukowania lub przenoszenia na inny trwały nośnik (płyta CD) danych zapisów dokonanych na kontach księgi głównej oraz na kontach ksiąg pomocniczych prowadzonych przy użyciu komputera - nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego.

67. Przeanalizowanie działań Komisji Likwidacyjnej związanych ze zdjęciem z ewidencji służbowych telefonów komórkowych w celu ustalenia sposobu zagospodarowania telefonów o wartości 8.647,32 zł, ujętych w dowodach LN nr nr 2/98, 2/99 i 3/99, a także podjęcie działań w sprawie wyegzekwowania od byłego pracownika kwoty 403,57 zł, tj. różnicy pomiędzy wartością telefonu komórkowego otrzymanego, a wartością telefonu zwróconego.
68. Podjęcie działań mających na celu uregulowanie sprawy materiałów inwestorskich, utrzymywanych na koncie rozrachunkowym 201-„Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami” począwszy od 1996 r., np. poprzez ustalenie ich stanu faktycznego (inventaryzacja), rozliczenie, sporządzenie dowodu P magazyn przyjmie, ujęcie na stanie magazynu i na koncie 310-„Materiały”, tj. zgodnie z zasadami przyjętymi w zakładowym planie kont.
69. Przeprowadzenie w 2001 r., w związku z nieprawidłowościami ujawnionymi podczas kontroli, pełnej inventaryzacji aktywów i pasywów jednostki zgodnie z przepisami rozdziału 3 „Inwentaryzacja” ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, zgodnie z przepisem art. 9 ust. 3 i ust. 4 ustawy z 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych, oczekuje w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, zawiadomienia o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości

Pan

Jarosław Obremski

Przewodniczący Rady Miejskiej